

25

עין משפט
גר מצודה

מה א מיי קיי מל
 כסודות הלכה ב
 מה ב ג מיי קיי מל
 כסודות הלכה א טושיע
 ייד פתח שח ספק א
 מה ד מיי קיי מל
 הנחירה ה' ט
 מה ה מיי קיי מל
 הלכה ב

תורה אור השלם

א. הכל בכתב מיד י' עלי
השכיל כל מלאכות
דחבניות:

ישיבה מקובצת

[illegible]

רבינו גרשום

ונכל ישראל אם אלא
בפוסד וזויה כמחזו
דמפרסר חזירי משוס
הזכן ואז עליו נשד עדין:
הן יוסט, מן החזנות
דמפרסנ מן שרתיחין
בדן חסד שריות חסד
דזנבתי לכן כחבומים:
אז חזת חסד, כלחוס שאל
דספיק ליתן לזכן דז שעת
חזת חילוקין לזכן דקעבא
אזח, אל חילוקין אלא של
חזת חסד אז אם אל יכיר
הזכן אזח חסד חסדי:
קעבא אזן כלזן לזכן
אז ידע אזח ידע אשזון
זימעה דז שיחטאב אזח
חזת חסד כלעלום: יוסט
קעבא שזח חסד זכר
אזח חסד אזח חסד זכר
אזח לזכן מזה נשך אזח
זל שאז ידע אז חסדי אז
אשזון אז חזת חסד זכר
אל חסד, חסד מן דרך
זימעה דז שזח חסד:
קעבא חסד משזני
זימעה, דמפרסנ חסד
זימעה אז חסד ישראל
זימעה חסד: זכר חסד

כבר ונקבה אין זכרון ב"ם. (א)אפילו ילא שני תלשים כחמד קוף ומודה ר' יימי הגלילי הכא דלע"ג דלפניו או תוליה רחם מקדשי מין זכר בנתיב אינו חוץ כדלמור ב"ק" ויגיל דף ט: הכא שהיא נקבה והוא פטר רחם כחם כבורו לגמרי ולא דמי להסיו דפ' בהמה בתמקשה (וחולין דף ע.ב) ככלה אחותו והואלמא דהסם איירי בדנפס הוא דרך יאסאו והוא דרך מרגליותו דלא הוא יאירי פטר רחם: (א)אפשר צמצם שמים. שם בקושרת גנון הן ילדיה דלע"ג דלון מקפידין בך י"ש ילד אדם במתמקשים לנמס סוס וזדה אי סוס דרס דודאי אפשר לנמס קסא לר"י כי קא מנעילי אן לברנן ידבדי שמים א"א לנמס ביד אדם וזלזל ה"כ פשט וימנמס מכוון בין שמי יצירה הוא על כרחך נהי דיכולין שמי לנמס דהדר במתמקשין למדור מ"מ לברנן א"א סיהא הדבר מלומס בין שמי עיריות קסן ידבדי שמים הוא מלומס נפל סס מתחלה ואל מתעשרת מעלי למדור וליהניס סס מכוון וזלזל ולבדי דאפילו למד' א"א לנמס ביד א"שמים אף שפעמים שנמדד זו שהוא מלומס אלא ה"ק אי אפשר לברר מלומס צבדי שמים גנון לידה האלא פנאלי פנאלי שמי ולקדקד א' זה האל א"א שניה לכן אכל ביד אדם שיש שהוא לברר מיעטא לן פשטו ליה מנמלס מכוון בין שמי וזלזל א"א אחרת אי אפשר לברר א' וזלזל

הוא מלומד אע"ג דפריש"ה דימינן דמיקרי שהוא מלומד כיון
 דאפשר להבחין לא יבואו שמי הגלגול חסדק דליתא דלא שיהא איה
 דאפשר לנו ללמוד חסדק שארע כן ויבאנאקא פשטין דלרנן אי אפשר
 ללמוד חסדקו (2) ודא מתוך זה דפליגי אמוראי פ"ק דרעיון (ד' נח);
 דפרוך בעומד ופ"ג דחולין (ד' נח); במחלה על מחלה דרבי יהי נראה
 להלכה כרבי יוסי הגלילי דאפשר ללמוד לכל החסות כדיל דאם ואין
 ללמוד דקרי פרוך בעומד כשדומה לו שהם שום דאף על גב דשמי
 ויוסי שום כן מחלה על מחלה דשמייה דאם מפרש טעמא דלא ויה
 כדביר וכעומד משום דאמר דחמנא למהא שחוט רובא וגידור רובא
 דפיקול י' דכלא הכי היה אומר חסדק משום דשמיא גייר רובא ויה
 דמפרך בגיטין בפרק הורוך (ד' פה); ויה"א ללמוד גייר מחלה על
 מחלה מנורשא ויהינ מנורשא דמפרש כגון דלמי מריווייה כדיל דדי
 מנורשא בך שאין גיליות ליהיח דאבר גיטין יספחמא לא כיווי בבת
 דאחא לא וכן בעומת העדות שטעמא ד' נח); גיטין שיהא כלחת
 דאחא ויהא אי אפשר ללמוד ומשה איה מני דבי יוסי הגלילי וי' ויחנן
 דאחא אפילו חימא רנן כ' משמע דאין הלכה כר' יוסי הגלילי וכן
 דלרנא אחין (במות ד' פה); גבי אחיות יוסי ויעק מי שאלא אמרינן
 דלרנא דרבי יוחנן לא תסיס לן חנא כ' יוסי הגלילי לכן נראה דכדיל
 מחסין איו הלכה כמותו ויהינ דשבעות וי' אחיו ויו בדי שמיס אכל
 דאחא ויהינ דאחיות דאחיות דאחיות דאחיות דאחיות דאחיות דאחיות

אדם הלכה כמותו כדמוכחה הויה דחולין ועירובין ויחית הא דלאמרין
לר' נחמן אמר ארבע אמות לר' נחמן אמר ארבע אמות לר' נחמן אמר ארבע אמות
הסודר כן א"ל אמר מנח"ל לא לר' נחמן אמר ארבע אמות לר' נחמן אמר ארבע אמות
א"ל נחמן א"ל עשרה אמות אמר דשון תרומה ויהיה כי הידי ויהי א"ל ספ
למדה אלא לא תרומה כמתיס ארבע אמות סמך כיון דבין עומד עומד
היה ומכל מקום אם היה אסורה לאורייתא היה אסור כיון שאפשר לנו
לן פרוז עומד מותר להסך קאי על רב הוה ברית דרב יהושע דס
פרוז עומד ומחלה על מחלה כרוב סברי כרבנן דאי אפשר למחלה
אסור מרובה ואם מחלה נומר שום רחמנא אמר דרוב אורח ונע
וספק דבריהם להקל כן דאי אפשר למדה אבל קשיא לרבי דמשמע
א"ל דאי עומד נפיש מותר ואי פרוז נפיש מותר וא"ל הכי דייק (א)
מדרב רבנן דמכאיות שמי עגלות משום חששא דמחלה נפיש למסור מלהיה
רחמנא למשה גדר רובא שחוט רובא ויחלה מחלה נפיש לאסור מלהיה
משום חששא דמחלה למשה לא תשייר רובא ולא אפר ממשע דס
כיון דבין פרוז (א) (משמע) נפיש בין עומד נפיש מותר ומחלה דס
נפיש (פסוק ד' טו:) אין לנקדקש שום דבר דרבינו מנחם גרים וסא
הנכח כן דלא הי כמו אי אפשר למחלה (ב) עגלות אלא כלומר אי אפשר
לכחיה דסוף מילתין (ד' ט:) ילא שנים בעשירי וקראו עשירי מש

[illegible]

הלוקח עובר פרתו פרק שני בכורות

[illegible]

לפני. דשמה נקמה יאהל חמלה
והמוצא מחבירו עליו הרהלי. והכל
אפילו יתר טרפון מודה דהסם והכל
דפליגי משום דחולאי דף מנייהו לנפן
הלכן יפה כמו לחלוק בשום חלל הכא
הרוע כמו דשמה לא שייכא בטורה
כולו ומיהו ירעה עד גמטאזי אחר"כ
יאכלנו דשמן הוא: (נ"ב) פסח
לחמם כדיר שמים. כגון הך לידה
ואש"כ חלון מקפידין כן: וכל שכן
אשר יפה דשמה יאהל חמלה

[illegible]

שמדדו יתחילוהו בחמטע הרחיבוהו למטה ולמעלה דומה נפשו למטה
דידיה היו תחתיו של מנחם ולמעלה דידיה היו עליו בלא שום
ספיקא: **א' מדרס כלים.** דלמר דרמנא: (שהיה זה) ועשית שחן
למלך חמטא יפה ועשאוהו בחמיוני ומתנחום: **שאי הוה דלמר**
ירחמנא עבדי ובכל **היכא דמיתא למיעבר** **ניחא ליה.** ולעולם הוה חמטא
יפה: **הכל כהכא מדי ה' עלי השקיל.** כל מלכא האכתי דוד אמרו
לפסוק זה. ולא גרמינן ליה הכא: **חלקו לשנים.** תנור שנטמא יתחלק
לשנים וכן שרין וטאין דאי חמטא וכלל וכלל עד יחד איכא למימר
הכא איכא ריבא וק"ל תנור שריו ברובו בהעור והרעוב: וחולין דף
קכד: **ויש בו גומות.** שאני נחלק כבוד אלא כשזכרין אותו חתיכות
(קדקע) בלוטות בו ועושה כזה גומא וכן במקומות הרבה יתחלק אי
אפשר לשער אותו בליתות: **(נמא.)** חלל כמון דין שמי עשירות שאין זו
קרובה לו יותר מזה כלום: **אפשר למלסא.** ולמדוד יפה (כיוונו שתיין
קרבות ו"ו) כי יקסבר קרובה דכתיב בקרא ודברים אלו הקרובה אל
החלל אפילו קרובות שמעט אלא ש' שמיים קרובות לו כשור שתיין
וערופות אלו אי אפשר למלסא כלל ודאי אחת קרובה מחברתה אלא
מציאות שמי עגלות יביאו אחת בשותפות כדאמרין לקמן [ו.י.] ויתנו ויחלמו
בני האחת אם אחת קרובים ממנו יהא חלקו מחול לו כספא והתפטר
עליהם ואם אחת קרובים מכא חלקם יהא שלנו וכלל עשירי:

וְכִי דִשְׁרִיבֶנּוּ וְדָף הָיָה לָמִי הַמִּשְׁכָּן מְדוּפְנוּ שֶׁל מִצְוֵי פָחוֹת מִד' אֲמוּת אִין
 וְנֹחַ (י) בְּר' יִהְיֶשֶׁב לֹא אֲמָרְן אֲלֵה בְּמִצְוֵי (י) יִתֵּר בְּעוֹמֵד מְרוּבֵה עַל
 בְּעוֹמֵד מְרוּבֵה עַל הַפִּרְזֹן וְאִי פִרְזֹן נִפְשֵׁי מְדוּן מִשּׁוֹם לָמִי פִירֹזן דִּלָּם כֵּן
 וְכִדְרֵיהֶם לְהִקְלֵל מִשְׁמַע דְּאִי אֲפֻשֶׁר לְבַרֵּר הַדְּבָר וְיִשׁ לְזֹמֶר לְעוֹלָם אֲפֻשֶׁר
 לְפִירֹן נִפְשֵׁי לְזִיז חֲסֵשׁ אֲפֻשֶׁר אֲל"כ כִּי וְיִמְלֹאֵל נִימֵךְ אֲלֵה שְׂמֵחָה
 (ד) אִיזָה אִין לְהַקְשׁוֹת עַל רַב אֲשֵׁי כִּי שׁוּי כִּי הַדְּרִי נִמֵּי לִשְׁתֵּר דְּקִימָה
 דִּלָּה לִיזָה פִּרְזֹן בְּעוֹמֵד אֲסוּר וְהַרְבֵּי שְׁמַעוּן מִיִּיבֻנָּה הִיָּה מִפְשָׁה (י)
 בִּידֵי אֲדָם וְיִמָּלֵן דִּשְׂרִי (כ) בְּכַדְוִמָה לֵנוּ שֶׁהַפִּרְזֹן בְּעוֹמֵד (י) מִשּׁוֹם דִּלְמִיָּה
 וְאִי יִשׁ לְפֻרֵשׁ הַבּוֹד מִתְּחֵלָה עַל מִתְּחֵלָה הַרְבֵּי אֲפֻשֶׁר יִיחָה טִפִּי הִרְאָה
 וְסִפִּיקָה לְזוּרִימָה הִיָּה אֲסוּר מִעֲנֵשׁ כְּדוֹם בְּעוֹלָם בְּעוֹלָם דִּשְׁמַחָה כִּי שׁוּי
 מִנְּמַנָּה מִכוּוֹן בִּין שְׂמִי עִירֹת הֶחֶם נִמֵּי אֲשֵׁי דְאִי אֲפֻשֶׁר לְכוּן וְלִנְתָּם
 יִשׁ עוֹדֵד דִּמָּלֵן דִּלְמָן דִּלְמָן פִּרְזֹן בְּעוֹמֵד לֹא אֲפֻשֶׁר אֲלֵה מִעֲנֵשׁ (י) דִּלְמִי
 אֲזַל אִם הִיָּה לִתְלֹת לִיחִיתִר יִיחִיתִר מִלְּאִיסוּרֵי הִיָּה מוֹחֵד בְּדִשְׁמַחָה מִשְׁתֵּר
 הַפִּרְזֹן מְרוּבֵה וְאִם כֵּן הִיָּה דִלְמִי אֲפִילוּ הִיָּה סִפֵּק דְּזוּרִימָה מִשְׁתֵּר
 בְּכֵהִיָּה שְׂמַחָה דְּפִרְזֹן בְּעוֹמֵד וְהֵא אֲפֻשֶׁר לְנִלְמָס גְּבִי אִם יִשׁ רִיחַ
 אֲפֻשֶׁר לְנִלְמָס וְכֵן רִבִּינוּ (י) שְׁמַעוּן וְלִרְבִּינוּ חֶם נִמֵּי אִין רִלְיָה שִׁיחָה
 וְאִם בְּשׁוֹם עֵינֵן שְׁלֵל הִיָּה אִזֵּר מִשְׁתֵּר בִּין הַסִּפֵּק לְשִׁפּוֹד מְדוּ (י) סִפִּישֵׁי שֶׁס
 עַד דְּסִכֵּר לִזִּיז כְּרִבִּי יוֹסִי הַגְּלִילִי אֲפִילוּ בִּידֵי שְׂמִים דְּאִי כְּרִבֵּן דִּלְמִי
 לְנִלְמָס

ליכא למישמע דרשמוה אמר עבד כי היכי דיתלת כמי שאתה יכול לבנות יאך על נב דלא הוי פסא בעיזוי בעלמא כדכתוב הכל בכתב וגו' חלקו לשנים, התגורר של חרס הון שוין: שוין טמאים, האי משי מארד מלנא לי שא אפטר בצמצם בידי ארם לחלוק בצמצום גמור: לא שאני תגור גמור במקום שבידה נקיס מחלל זה לחלל זה ימנע להלך ואפטר בצמצום בידי שושים בצמצום בידי ארם, דרשמוה הויא בידי ארם תרבוש ליה פשות, וקא רביתו חריבא אימא ארם

מסורת הש"ס

[illegible]

הגהות הב"ח

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום (המבשר)

אפשר לצמצם מי סברת
שהחלט היה זה מרובה היה
והיה נכנס בקצה החמש
עליונות ובקצת מן
התחתונות הילכך ליכא
לאקשרי מיד: סמדת כלים
סמדת מוכת יכא: יאית
ובהו: בין אמרת יחצי
אלמא יבעינו לצמצם מי
הוא סיטורא ש"מ דאפשר
לצמצם בידו אדם: שבא